

Тимчасовий Закон
Д Ц У Н Республіки

/ 1979 /

ДРУГИЙ НАКЛАД

Тимчасовий Закон
Д Ц У Н Республіки

/ 1979 /

ДРУГИЙ НАКЛАД

diasporiana.org.ua

UKRAINICA EXILIANA

No.1

A PROVISIONAL CONSTITUTION
of the Ukrainian National Government in Exile
of 1979

Second Edition (1981).

Obtainable at
U.N.G.E. Center -Dim UNR
1211 - 68th Ave.
PHILADELPHIA, Pa. 19126 USA

Вступ

Нижче подані витяги з державних актів органів Української Народньої Республіки визначають походження і правні підстави Тимчасового Закону, яким керується Український Державний Центр Української Народньої Республіки в екзилі.

З огляду на вичерпання колегіального складу Директорії Української Народньої Республіки, стверджене постановою Уряду дня 21-го травня 1920 року, та за недостатчею певних приписів про поновлення та доповнення цієї Колегії, Голова Директорії, згідно з постановами Закону дня 12-го листопада 1920 р. про Тимчасове Управління, одноособово виконує права Голови Держави з титулом Президента Української Народньої Республіки.

На першому засіданні Української Національної Ради теперішній Голова Директорії, як Голова Держави з титулом Президента, складає державну декларацію. По виголошенні декларації Президент Української Народньої Республіки складає перед пленумом Української Національної Ради присягу на вірність цьому Запові, згідно з текстом присяги, наведеним у статті 22.

Тимчасовий Закон про реорганізацію Українського Державного Центру увійшов у силу, коли його підписав Президент Української Народньої Республіки 10-го червня 1948 року, попереджаючи його таким вступом:

«Сучасні обставини, серед яких живе український народ вимагають якнайбільшої активізації українських визвольних змагань і посилення державно-творчої праці, як унутрі українського народу, так і на міжнародньому форумі а разом з тим об'єднання для цієї великої мети всіх членів української нації.

Тому що закони про «Тимчасове Верховне Управління» і про «Державну Народню Раду» з 12. 11. 1920 року були ухвалені на території України і вимагають у сучасних умовах деяких доповнень і змін, я, Голова Директорії Української Народньої Республіки, нав'язуючи до актів українського національно-державного будівництва і до традиції української національно-визвольної боротьби від давнього минулого по сьогоднішній день та спираючись на волю діючих тепер українських політичних організацій, приймаю від них узгоднений між ними законопроект, під назвою «Тимчасовий Закон про Реорганізацію Українського Державного Центру» і на підставі предложения Уряду Української Народньої Республіки проголошую його Законом». Андрій Лівіцький.

Цей Закон набуває сили з моменту підписання його Головою Директорії Української Народньої Республіки. Закон увійшов у силу 10-го червня 1948 року коли його підписав Голова Держави.

Цей Закон був доповнений 30 грудня 1949 року, коли Голова Держави затвердив зміни й доповнення цього Закону прийняті Другою Сесією Української Національної Ради 26 червня 1949 року.

Цей Закон ще був доповнений:

Коли Президент Української Народньої Республіки затвердив зміни й доповнення ухвалені Третьою Сесією Української Національної Ради 10-го березня 1954 року.

Коли Президент Української Народньої Республіки затвердив 10-го березня 1957 року доповнення схвалені Четвертою Сесією Української Національної Ради;

Коли Президент Української Народньої Республіки 21-го травня 1971 року затвердив доповнення схвалені Шостою Сесією Української Національної Ради;

Коли Президент Української Народньої Республіки 25 червня 1973 року затвердив доповнення схвалені Семою Сесією Української Національної Ради, а також схвалений Семою Сесією Закон

про Державний Трибунал Української Національної Ради;

Коли Президент Української Народньої Республіки дня 12-го серпня 1978 року затвердив зміни предложені йому Урядом Української Народньої Республіки, попереджаючи це затвердження такою заявою:

Беручи до уваги:

необхідність забезпечення існування і дії Державного Центру й легального Уряду Української Народньої Республіки, як символів і речників відновлення суверенної незалежної соборної і народоправної Української Держави;

потребу затримання континуїтету (тягlosti) і переемности Державного Центру УНРеспубліки від правних державних органів, що явно існували на українській державній території — Української Центральної Ради, Трудового Конгресу і Директорії Української Народньої Республіки;

неможливість і згубність заступлення Державного Центру УНРеспубліки якимось еміграційним новотвором у постаті такого чи іншого комітету;

напруженої ситуації в Україні і в світі, що вимагає від українства постійної чуйности і репрезентації українських на-

ціонально-державних інтересів саме державно-правним органом, яким може бути тільки Державний Центр УНРеспубліки;

розпорошеність і несконсолідованість українських сил в діяспорі, байдужість деяких прошарків українського громадянства в діяспорі та постійну диверсію агентів російсько-советського імперіялізму, які саме в час наближення доби рішальних подій в московській тоталітарній імперії та в світі прагнуть позбавити українство політично-державного Центру з виразними державно-самостійницькими і революційно-визвольними концепціями;

зміни в укладі політичних українських сил в діяспорі від часу покликання Української Національної Ради в році 1948, як складової частини Державного Центру УНРеспубліки, коли одні партійні формації маліють, розколюються або й зовсім зникають, а інші через розпорошеність по різних країнах світу не можуть створити солідної бази для єдиного державно-політичного Центру репрезентації українських національно-державних інтересів;

неможливість з огляду хоч би на чисто технічні перепони зорганізування загальних виборів серед українців у діяспорі до єдиної парламентарної репрезентації, а через те небезпеку впливу елементів нестійких, які свідомо чи не свідомо відходять від виразних і чітких національно-державницьких концепцій і методів боротьби;

факт, що текст Тимчасового Закону про реорганізацію Державного Центру Української Народньої Республіки був у 1948 році прийнятий і оголошений Законом на пропозицію тодішнього Уряду УНРеспубліки тогочасним Президентом як Головою Директорії Української Народньої Республіки і як пересемником законних українських державноправних

інституцій з 1917—21 років та що Українській Національній Раді надавалося вправді право міняти кваліфікованок більшістю голосів цей Закон, але одночасно надавалося право Президентові розв'язувати в разі потреби Українську Національну Раду і затверджувати в цьому випадку постанови Уряду УНРеспубліки з силою Закону, —

беручи вищеподані моменти до уваги, я, Президент Української Народньої Республіки приймаю пропозицію Урядом УНРеспубліки у формі постанови зміни Тимчасового Закону і оголошую його повний текст Законом, яким надалі мають керуватися всі органи Державного Центру Української Народньої Республіки. — Микола Лівичий.

*

Цей закон увійшов у силу з новими докорінними поправками, що їх поробила Восьма Сесія УНРади і що їх затвердив Президент Української Народньої Республіки дня 1-го липня 1979 року.

I.

Розділ Перший

Стаття 1. Органами Державного Центру Української Народньої Республіки є Голова Держави з титулом Президента його Заступник з титулом Віцепрезидента, Уряд і Українська Національна Рада

У своїй діяльності Державний Центр Української Народньої Республіки спирається на державні традиції української історії, на Акти 22 січня 1918 і 1919 років та на всі наступні державні акти і на революційно-визвольну боротьбу українського народу на рідних землях спрямовану на відновлення суверенності соборної Української Держави.

II.

Розділ Другий Українська Національна Рада

Стаття 2. Українська Національна Рада виконує функції тимчасового народного законодавчого представництва аж до скликання на звільненій від окупації українській національно-державній території Установчих Зборів, вибраних на основі загального, рівного, безпосереднього, пропорційного і таємного голосування, які встановлять Закон про устрій Української Держави.

Стаття 3.

а) Каденція Української Національної Ради триває 5 років. Після п'ятилітніх каденцій членів УНРади (з виборів, з представництва від партій та з номінації) УНРада розв'язується декретом Президента і її Президія та Голова перестають діяти.

б) Першу сесію Української Національної Ради нової каденції скликає на пропозицію Уряду Президент УНРеспубліки порядком статті 14, п. 1. Цю Сесію відкриває Президент і покликає до голосування найстаршого віком члена УНРади і двох наймолодших віком секретарів. Вони переводять вибір Голови і Президії УНРади, які далі провадять сесію.

Стаття 4. Українська Національна Рада:

а) Ухвалює закони і державний бюджет;

б) розглядає звіти, заяви Уряду і окремих його членів та уділює або відмовляє їм довір'я;

в) ратифікує всі міжнародні договори

г) обирає Президента, Віцепрезидента Голову та Президію Української Національної Ради. Для підкреслення тягlosti і пересмства від Українського Трудового Конгресу і Директорії Української Народньої Республіки та повертаючися до прецеденту 1-шої Сесії УНРади в 1948 році, Сесія УНРади може зтавердити кожного урядуючого або обраного на попередній Сесії Президента на його становищі;

г) обирає Найвищу Контрольну Раду, встановлену окремим законом і яку зтаверджує Голова Держави;

д) обирає членів Конституційного Трибуналу, якого компетенції і склад визначить окремий закон.

Члени Української Національної Ради

Стаття 5. Українська Національна Рада складається з представників українських політичних партій, вибраних членів з Громадського сектора та покликаних з номінації, що визнають незалежність і соборність Української Держави а також засади демократичного ладу та додержуються їх у своїй діяльності.

До Української Національної Ради належать партії, чия політична програма і національно-політична діяльність не суперечать основним державно-правним демократичним засадам і національно-визвольній концепції ДЦ УНР. Цю несуперечність засвідчують вони підписанням декларації приступлення та формальним зобов'язанням непохитно і безкомпромісово, словом і ділом підтримувати всі основні принципи і заложення на яких побудований і працює ДЦ УНР в екзилі. Відхилення від нього зобов'язання є однозначне з виходом з УНРади, про що рішає Трибунал на внесення Уряду.

Нові українські політичні партії можуть зголошувати свій вступ до Української Національної Ради не раніше, як по двох роках свого існування, за поданням свого статуту, політичної програми

і відомостей про свою політичну діяльність на протязі двох останніх років. Свій вступ вони зголошують до Президії Української Національної Ради, що розглядає це зголошення та подає свій висновок щодо прийняття зголошення на розгляд Української Національної Ради, яка виносить ухвалу щодо прийняття до свого складу відповідної політичної партії і кількості її мандатів.

Окрім представників політичних партій, до Української Національної Ради належить Виборний (Громадський) сек-

тор, який складається з делегатів, вибраних українськими громадянами, які підтримують Державний Центр Української Народньої Республіки ідейно і матеріально. Всі кандидати з Громадського сектора підлягають одобренню Головної Виборчої Комісії, а вибрані делегати підлягають її завіренню і проголошенню. Незадоволені з цього делегати мають право відклику до Сесії УНРади біжучої каденції через Регулятивно-Мандатну Комісію.

До УНРади належить також Номінаційний сектор, членів якого покликає Президент в порозумінні з Віцепрезидентом і на предложення Уряду.

Регулямін Громадського сектора устійне спеціальна постанова, схвалена Урядом і Президією УНРади і затверджена Президентом.

Всі члени Української Національної Ради несуть рівні обов'язки і користуються рівними правами.

Виборний і номінаційний сектори мають не більше як по 24 члени. Число членів партійного сектора (по три від кожної партії) залежить від числа приналежних до УНРади партій.

Всі делегати складають присягу після відкриття Сесії, після чого вони входять у свої обов'язки. Якщо Президія відкилить заприсяження якогось делегата, він має право відклику до пленуму Сесії че-

рез Комісію скарг, що її покликує Сесія. Комісія просліджує і реферує цю справу Пленумові.

Стаття 6. Кожна політична партія зголошує, крім членів Української Національної Ради, не менше трьох їх заступників, які не беруть участі в засіданнях УНРади, але у випадку вибуття із складу УНРади окремих членів даної партії, їх покликає на звільнене місце Президія Української Національної Ради.

Стаття 7. Перед вступом у права виконання мандату, кожний член Української Національної Ради складає таку присягу:

«Присягаю Богові й українському народові, що буду вірно служити Україні, боротися за її визволення та в своїй діяльності буду керуватися єдино добром української нації, притримуючись приписів цього Закону».

Стаття 8. 1. Впродовж каденції мандат члена Української Національної Ради гасне в наслідок:

- а) добровільного зречення;
- б) смерті члена;
- в) невиконання мандату впродовж цілої сесії без виправдання;
- г) відкликання партією, до якої даний член належить.

2. Вигаснення мандату з причини смерті та з причини втрати мандату в наслідок його невиконання або відкликання стверджує Президія Української Національної Ради.

3. Позбавлення мандату пропонує Регулямінова Комісія УНРади в таких випадках:

- а) засуду судом за неморальні вчинки;
- б) виключення політичною партією;
- в) доказу національної зради, ствердженням покликаним Державним Судом або при його відсутності Українською Національною Радою;

г) зламання присяги наведеної в статті 7.

4. Пропозицію Регулямінової Комісії про позбавлення мандату розглядає Президія Української Національної Ради і подає Сесії УНРади на затвердження.

Стаття 9. 1. На місце членів, які вибули, входять до Української Національної Ради зголошені Президії кандидати в порядку їх зголошення.

2. Кандидатури нових членів розглядає наперед Регулямінова Комісія УНРади, а після свій внесок передає Президії Української Національної Ради.

3. Регулямінова Комісія і Президія Української Національної Ради можуть оспорити запропоновану кандидатуру тільки з причин, зазначених у статті 8 п. 1 і Статті 8, п. 3, точка а) і в).
Президія Української Національної Ради

Стаття 10. Українська Національна Рада на своєму першому пленарному засіданні нової каденції вибірає з-поміж своїх членів:

а) Голову Української Національної Ради та інших членів її Президії.

б) Регулямінову Комісію та інші потрібні комісії. Ці комісії, крім Регулямінової, діють лише під час тривання Сесії.

Стаття 11. Кількість членів Президії Української Національної Ради та їхні функції кожноразово встановлює перша сесія нової каденції Української Національної Ради.

У випадку вибуття Голови або члена Президії впродовж каденції Української Національної Ради, до Президії приходить член УНРади від тієї фракції, до якої належав вибулий.

У разі вибуття зі складу Президії Голови Української Національної Ради

його функції до чергової сесії УНРади й обрання нового Голови перебирає, на доручення Президії, один із заступників Голови.

У разі обрання нового Голови не зі складу осіб, приналежних до Президії один член Президії із фракції, до якої належить новобраний в. о. Голови Української Національної Ради, виходить із складу Президії.

У випадку тимчасової неможливості для Голови або члена Президії УНРади бути на засіданні Президії, фракція, до якої належить непристутній може делегувати на таке засідання іншого свого члена. Останній бере участь у засіданні Президії з правом ухвального голосу.

Стаття 12. 1. Голова Української Національної Ради, а у випадку його перешкоди черговий заступник Голови, репрезентує Українську Національну Раду назовні.

2. Голова чи черговий заступник Голови провадять засідання Президії і Пленумів Української Національної Ради та скликають засідання її Президії. Постанови Президії УНРади приймаються звичайною більшістю. Постанови Президії, прийняті в час між сесіями, мають бути подані до відома найближчому Пленумові Української Національної Ради.

3. Крім Регулямінової Комісії, всі інші комісії УНРади можуть більшістю голосів своїх присутніх членів запрошувати на засідання комісій, у характері експертів, громадян з-поза членів УНРади з дорадчим голосом.

Стаття 13.

1. Президія Української Національної Ради діє поміж Сесіями, але не виконує всіх функцій, приналежних Сесіям, зокрема не має права міняти постанов Тимчасового Закону, обірати Президента, Віцепрезидента і Голову Української Національної Ради та приймати нові партії до УНРади чи реактивізувати

партії, що були попередньо виключені з УНРади.

2. Президія Української Національної Ради відбуває свої засідання раз на рік для полагодження своїх поточних справ та для вислухання звіту Уряду, уділяючи йому даліше довір'я або висловлюючи йому недовір'я. На засіданнях Президії УНРади беруть участь Президент Віцепрезидент та Уряд, але без права голосування. Якщо з тих чи інших обставин Президія УНРади не може відбутися свого річного засідання, то про це вона має (в разі потреби кореспонденційним шляхом) винести окрему ухвалу що її затверджує Президент.

Сесії Української Національної Ради

Стаття 14. 1. Сесії Української Національної Ради бувають звичайні і надзвичайні. Звичайні Сесії УНРади відбуваються раз на п'ять років, а надзвичайні в разі потреби. Скликання звичайних Сесій призначає Голова Держави в porozумінні з Урядом. Надзвичайні Сесії відбуваються з ініціативи Голови Держави, Президії Української Національної Ради і на вимогу більшості членів УНРади. Надзвичайні Сесії на зарядження Голови Держави скликає Президія Української Національної Ради, повідомляючи про реченець скликання Голову Держави і Уряд. Якщо з-за непереможних перешкод не може бути скликана звичайна Сесія УНРади, то далі діє Президія УНРади. Заіснування таких перешкод на внесення Президії УНРади або Уряду стверджує декретом Голова Держави.

2. Для дійсності постанов Української Національної Ради потрібна присутність не менше двох третин усіх членів Української Національної Ради і звичайна більшість голосів.

3. Зміни цього Закону можуть бути ухвалені сесією УНРади лише кваліфікованою більшістю двох третин голосів або, при розв'язанні УНРади, Урядом. В

обох випадках вони підлягають затвердженню Голови Держави.

4. При обчисленні вимаганої більшості голосів дробі не враховуються.

Стаття 15. 1. Уряд, його поодинокі члени або їх заступники з обов'язку беруть участь у всіх засіданнях Української Національної Ради і її Президії та комісій з правом голосу, а коли вони є одночасно членами Української Національної Ради, то на пленарних засіданнях УНРади беруть участь у голосуванні за винятком справ, що торкаються ресорту дотичного члена Уряду.

2. Голова або член Президії Української Національної Ради не може бути одночасно Головою або членом Уряду, або його заступником, а також урядовцем Державного Центру.

3. Прийняті Українською Національною Радою закони стають правосильними з моменту затвердження їх Головою Держави. У випадку, коли Голова Держави не затвердить закону прийнятого Українською Національною Радою, то цей закон розглядається вдруге УНРадою.

Стаття 16. Сесія Української Національної Ради приймає свій правильник засідань.

III.

Розділ Третій

Стаття 17. Голова Держави, обраний чи затверджений Сесією на 5 років:

1. Репрезентує Державний Центр на зовні.

2. Як Головний Отаман Війська виконує функції Верховного Командувача застережені Голові Держави окремими законами.

3. Іменує Голову Уряду і, на його внесення, інших членів Уряду, а також відкликає Голову Уряду і цілий склад Уряду у випадках, передбачених в інших статтях цього Закону.

4. На внесення Уряду затверджує іменованих Урядом Представників у чужих державах та інших відповідальних співробітників на вищі становища.

5. Затверджує закони, ухвалені Українською Національною Радою чи її Президією в часі між сесіями УНРади, і постанови Уряду, видані з силою закону у випадку розв'язання Української Національної Ради.

6. Затверджує договори, які укладає Уряд і ратифікує Українська Національна Рада.

7. На внесення Президії Української Національної Ради, або Уряду, затверджує відкриття, а на внесення Президії УНРади — закриття сесії Української Національної Ради.

8. На внесення Президії Української Національної Ради або Уряду в порозумінні з Віцепрезидентом може розв'язати Українську Національну Раду і доручити Урядові скликати новий склад УНРади шляхом нових виборів від Виборчого сектора та поновного устійнення членів УНРади з номінації та від політичних партій.

9. Відкликає Уряд на вимогу Української Національної Ради або її Президії як також в порозумінні з Віцепрезидентом, якщо виникнуть засадничо-політичні розходження з Урядом.

10. Визначає напрямні політики Уряду спільно з Головою Уряду, які підлягають схваленню з Боку УНРади, яка може (а в часі між сесіями її Президія) в разі несхвалення цих напрямних уділити Урядові недовір'я.

11. Має право (але не обов'язок) бути присутнім на всіх засіданнях Уряду Української Національної Ради та її Президії з активною в них участю.

12. Має право, в узгодженні цього з Головою Уряду, брати безпосередню участь у тих чи інших акціях зовнішньої і внутрішньої політики.

13. Має обов'язок кожний свій політичний почин узгоджувати з Головою Уряду і навпаки.

14. Перебуває у постійному взаємному контакті з Головою Уряду, одержуючи від нього звітування про всі справи поточної політики Уряду, а Голова Уряду співпрацюючи з Президентом згідно з відповідними статтями цього Закону, діє незалежно при виконванні окремих акцій у межах означених напрямних політики Уряду, відповідаючи за це перед Президентом і Українською Національною Радою.

15. Президент в порозумінні з Віцепрезидентом затверджує окремі ухвали УНРади (чи її Президії) та Уряду. Якщо такі ухвали в разі їх незатвердження Президентом будуть ухвалені поновно то Президент є зобов'язаний їх затвердити.

Стаття 18. Всі державні акти Голови Держави, як цивільного так і військового характеру, потребують для своєї правосильності контрастигнації Голови Уряду або відповідного його члена.

Стаття 19. 1. В разі смерті Президента, зречення або довготривалої і невилічимої недуги, що унеможливила б йому виконання його функцій, титул, права і повинності Президента переходять на Віцепрезидента.

2. Неспроможність Президента виконувати свої функції в наслідок недуги стверджує Сесія Української Національної Ради, а в часі між сесіями — Президія УНРади та Уряд на підставі лікарського свідчення або на основі заяви самого Президента.

3. В разі недуги або тимчасової неспроможності виконання своїх обов'язків Президентом, його функції переходять на час тривання цих обставин на Віцепрезидента.

4. Українська Національна Рада може винести ухвалу про продовження повноважень Президента на дальші 5 років. Президент затримує своє становище й права до часу, поки відбудеться рішення щодо продовження його каденції або поновного обрання, зокрема якщо закінчення каденції Президента припадає на час, коли УНРада буде перебувати, порядком статті 17,8 в стані розв'язання, він зберігає свої повноваження до часу скликання нової УНРади й вирішення її щодо продовження його повноважень на дальшу каденцію або поновного обрання. Якщо на момент закінчення часу повноважень Президента, Віцепрезидент ще не буде обрано, Президент затримує свої повноваження до обрання нового Віцепрезидента.

5. Віцепрезидент вибирається на п'ять років на сесії УНРади. Кандидата на Віцепрезидента виставляє Президент, вислухавши думки фракцій УНРади. Якщо сесія УНРади цього кандидата не вибере, тоді кандидатуру виставляє Сесія через Номінаційну Комісію в порозумінні

з Президентом. Віцепрезидент, прийшовши на пост Президента в силу тих чи інших обставин, вилжених у цьому Законі /Стаття 19,1,2 й 3/, затримує права й обов'язки Президента до кінця даної каденції Президента.

6. В разі закінчення каденції Віцепрезидента в час, коли Українська Національна Рада розв'язана, або сесія в тому часі не може відбутися, він зберігає свої повноваження аж до вибору нового Віцепрезидента на черговій сесії Української Національної Ради.

7. Якщо Віцепрезидент перебуває в іншій країні ніж місце осідку Державного Центру, то він діє на доручення Голови Держави та репрезентує там Державний Центр Української Народньої Республіки.

Стаття 20. Президент Української Народньої Республіки, довівши це до відома Уряду та Президії Української Національної Ради, може передати на деякий час частину своїх функцій Віцепрезидентові. Так само може Президент на деякий час доручити Віцепрезидентові заступати його у всіх функціях.

На випадок тяжкої недуги Президента, яка позбавляла б його можливостей виконувати свої функції, а також неможливості для нього прибути до місця осідку Державного Центру, зокрема з огляду на втрачення контакту та комунікації поміж місцем перебування Президента й місцем осідку Державного Центру, Віцепрезидент перебирає тимчасово, до часу, поки відпадуть ці перешкоди, виконання функцій Президента. Потребу цього вирішує Уряд.

Місце осідку Державного Центру є місце осідку Президента, або, якщо виникнуть подані вгорі обставини, місце осідку Віцепрезидента. Там мають також перебувати Уряд та Президія УНРади,

хіба що непереборні об'єктивні обставини, ствержені керівними органами Державного Центру, вимагали б деконцентрації місць осідку цих органів. Окремі члени Уряду та Президії можуть перебувати поза місцем осідку Державного Центру, при чому ці члени беруть участь у рішеннях дотичних органів кореспонденційним шляхом.

Стаття 21. На випадок смерти Президента і Віцепрезидента, їх зречення або неможливості для них виконувати їх обов'язки, чи в разі відмови Віцепрезидента виконувати тимчасово функції Президента, права та обов'язки Голови Держави до вибору нового Президента виконує тогочасний Голова Уряду.

Стаття 22. При вступі до виконання обов'язків Голови Держави, покликаний на цей уряд Президент складає перед Українською Національною Радою таку присягу:

«Присягаю Богові й українському народові, що віддам усі мої сили справі визволення й державної незалежності України. Для досягнення цієї мети не уступлю перед ніякою перешкодою чи небезпекою. Обіцяю дотримувати Закони Української Держави, зокрема поступати згідно з Тимчасовим Законом про реорганізацію Державного Центру Української Народ. Республіки».

Таку ж присягу складає Віцепрезидент по своєму обранню на це становище.

IV.

Розділ Четвертий

Стаття 23. Уряд Української Народньої Республіки відповідає за свою діяльність перед Українською Національною Радою та перед Президентом. Уряд складається з Голови та інших членів Уряду. Уряд має такі ресорти: 1. Зовнішніх справ; 2. Внутрішніх справ; 3. Військових справ; 4. Юстиції; 5. Культури; 6. Господарських справ; 7. Фінансів; 8. Інформації; 9. Красвих справ; 10. Державного Секретаря.

Стаття 24. Крім ресортових членів Уряду можуть бути покликані члени Уряду без ресорту. Кожний член Уряду може мати заступника. В разі потреби

осідок ресорту може бути перенесений поза осідком Уряду.

Стаття 25. Число ресортів може бути зменшене або збільшене Українською Національною Радою або Головою Держави на внесок Голови Уряду.

Стаття 26. Голова Уряду:

1. Проводить засідання членів Уряду і керує справами Уряду;

2. визначає спільно з Головою Держави напрямні політики Уряду й відповідає за свою діяльність перед Українською Національною Радою і перед Президентом;

3. подає Голові Держави на затвердження кандидатів на інших членів Уряду, а також кандидата на свого заступника чи заступників;

4. вносить сам або через члена Уряду відповідного ресорту в УНРаду на розгляд законопроекти, ухвалені Урядом;

5. крім обов'язків Голови Уряду, може перебрати ведення справ одного з ресортів, а у випадку потреби — тимчасово керувати також іншими ресортами але не більше двох;

6. зголошує димісію цілого Уряду, якщо Українська Національна Рада висловила йому недовір'я, або у випадках, передбачених у статті 17, п. 9;

Стаття 27. Кожний член Уряду працює згідно з напрямними, ухваленими Українською Національною Радою і Урядом, і за свою діяльність відповідає перед Головою Уряду і Українською Національною Радою та на бажання Президента інформує його про неї.

Стаття 28. Прийнявши свої іменування, Голова Уряду і його члени складають перед Українською Національною Радою, або в часі між сесіями чи на випадок розв'язання УНРади перед Головою Держави, таку присягу:

«Присягаю Богові й українському народові, що буду вірно служити Україні боротися за її визволення та в своїй діяльності керуватися єдино добром Української Нації й стояти на сторожі законів Української Держави».

Стаття 29. Постанови Уряду приймаються більшістю голосів. При рівності голосів рішає голос Голови. Для важности постанов потрібна присутність більшости членів Уряду — за винятком випадку, передбаченого у статті 20-ій про участь у рішеннях кореспонденційним шляхом.

Стаття 30. Кожний член Уряду може бути звільнений Головою Держави на внесення Голови Уряду.

Стаття 31. Димісія або смерть Голови Уряду має за наслідок димісію цілого Уряду.

U K R A I N I C A E X I L I A N A

A Series of the INSTITUTE OF EXILE STUDIES of
UKRAINIAN MOHYLO-MAZEPIAN ACADEMY OF SCIENCES.

Editor-in-Chief: J. B. RUDNYCKYJ.

- No. 1 - A Provisional Constitution of the Ukrainian Government in Exile of 1979 (two editions: 1979 & 1981).
- No. 2 - Memoranda of the Ukrainian National Government in Exile Released on the 60th Anniversary of Its Existence 1920-1980.
- No. 3 - Ukrainian National/Democratic Republic's Governments in Ukraine and in Exile - A Preliminary Register (1917-1980).
- No. 4 - Declaration of the Ukrainian and Polish Governments in Exile of 1979 (published in 1980).
- No. 5 - Profiles of Ukrainian Statesmen in Exile by Ol'ha Woycenko.
- No. 6 - Scholarship and Politics (1981).
- No. 7 - Ukrainian Exile Idiolect by J. B. Rudnyckyj (1981)
- No. 8 - Setting Things Straight with Internal Renegades (1981).
- No. 9 - Madrid Fiasco of 1980-1981.
- No. 10 - Marking the 60th Exile Anniversary (1981).

Further issues in preparation.

Obtainable at

UMMAN 1211 - 68th ave. Philadelphia
Pa. 19126 USA

